

El PSOE trenca el bloqueig a l'ús de les llengües cooficials al Senat

- Els socialistes s'uneixen a la proposta de 34 senadors bascos, gallecs i catalans
- La iniciativa entrarà en vigor aquest any i de forma gradual en els plens i comissions

ALBERT OLLÉS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29.04.10

El Senat va viure ahir un primer assaig amb vista al decisiu paper que tindrà durant els pròxims dies en la tramitació a Madrid de la proposta catalana per renovar el Tribunal Constitucional (TC). I el resultat va ser positiu, malgrat les dificultats de l'empresa: aprovar la utilització del gallec, l'eusquera i el català en els plens, les comissions i altres activitats parlamentàries d'una Cambra alta que, malgrat la funció de representació territorial que li confereix la Constitució, fins ara s'havia negat en rodó a qualsevol intent de trencar amb el monolingüisme imperant del castellà.

Com passa amb el TC, la impossibilitat de posar d'acord els dos principals grups parlamentaris, el PSOE i el PP, s'havia convertit en un bloqueig infranquejable que, no obstant, es va fer miques ahir gràcies a la decisió dels socialistes de trencar amb els seus complexos en clau espanyolista i unir-se a la proposta registrada el mes de gener passat per 34 senadors de l'Entesa Catalana de Progrés (PSC, ERC, ICV i EUiA), CiU, PNB-EAJ i diversos membres del grup mixt, entre els quals hi ha l'únic senador del BNG.

DRET CONSTITUCIONAL / La suma de vots favorables (134) va permetre aprovar per majoria la presa en consideració de la proposta contra els 122 sufragis del PP i UPN, que es van quedar sols en el seu rebuig frontal, i fins i tot despectiu, a un dret constitucional. «La Carta Magna assenyalava que el castellà és la llengua oficial de l'Estat, però també diu que hi ha altres llengües que són oficials a les comunitats autònomes on es parlen. I que seran respectades i protegides. La manera de fer-ho és normalitzar-ne l'ús», va afirmar el portaveu de CiU, Jordi Vilajoana.

La base de l'acord per canviar abans que s'acabi l'any el reglament de la Cambra alta—que es concretarà ara en la presentació d'esmenes— resideix en l'entrada en vigor d'aquesta mesura de manera gradual. Aquesta progressivitat permetrà superar les reticències al canvi per raons econòmiques relacionades bàsicament amb el cost de la traducció simultània.

CONTRA NINGÚ / «No és una proposta contra res ni contra ningú», va insistir Miquel Bofill, senador d'ERC i un dels principals impulsors de la idea. El PSOE va posar de relleu el seu interès en el tema al ser defensat per la secretària d'organització del partit, Leire Pajín. Aquesta es va dirigir a l'hemicicle en els tres idiomes cooficials, que va assegurar que els parla per la seva història personal: l'eusquera (va néixer a Sant Sebastià i va començar a estudiar en una ikastola), el català (que va aprendre quan es va traslladar a Benidorm) i el gallec (en què s'expressa una part de la seva família). Pajín va reclamar al PP que s'uneixi al «consens» per aconseguir-ne l'aprovació definitiva.

Un objectiu complicat, segons la intervenció del senador popular, Juan Van Halen. Aquest va qualificar la mesura de «ridícul mundial espantós» i

va ironitzar amb l'ús d'auriculars en els plens. El discurs de Van Halen, aclamat jocosament pels seus companys de bancada, va tensar el debat, que va acabar amb desqualificacions entre els grups.